

Otvovický

ZPRAVODAJ

jaro 2026

Cítíte to ve vzduchu také? Pomalu se nám blíží jaro. Světla přebývá a i ptáčci už se docela snaží. Morena sice ještě vládu Vesně nepředala, ale dočkáme se. Letošní zima nebyla úplně vlídná. Na Vánoce, když bychom chtěli, sníh nebyl a pak v hromádkách ležel dlouho. Když padal, dal zabrat chodcům, řidičům, ale hlavně naší četě. A ta se tedy snažila!

V tomto jarním čísle se opětně ohlédneme za děním u nás, ale můžete si poznamenat i co nás čeká. Budeme moc rádi, když se na některé z akcí společně potkáme. Těšit se můžete na pravidelné rubriky, na které jste si už asi zvykli.

Co nám dělá radost nadmíru, je to, že se náš zpravodaj dočkal uznání. Na titulní straně je foto ceny, kterou získal. Snažíme se vám ho přinášet pravidelně. A doufáme, že každé další vydání rádi najdete ve schránkách. Tady máme trochu problém, do některých se totiž Otvovický ZPRAVODAJ špatně vejde.

Vážení spoluobčané,

Jaro je v Otvovicích vždycky trochu symbolické. Po zimě se znovu setkáváme venku, obec se nadechuje k další sezóně a drobné změny, které přes zimu vznikaly spíš na papíře, se začínají proměňovat ve skutečnost. Právě teď je ideální chvíle se na chvíli zastavit a podívat se, kam se naše obec posouvá.

Rok 2026 přináší nové výzvy, ale také konkrétní příležitosti. Ať už jde o plánované opravy, přípravu investic nebo komunitní akce, všechny tyto kroky mají jeden společný cíl – aby se nám v Otvovicích dobře žilo dnes i do budoucna. Ne všechno jde hned a ne všechno je vidět na první pohled, ale důležité je, že se věci dávají do pohybu.

Jaro je také obdobím setkávání. Kulturní a sportovní akce, brigády, sousedská posezení i obyčejná setkání na procházce obcí jsou tím, co z místa bydliště dělá skutečný domov. Právě lidé a jejich ochota zapojit se jsou tím nejcennějším, co Otvovice mají.

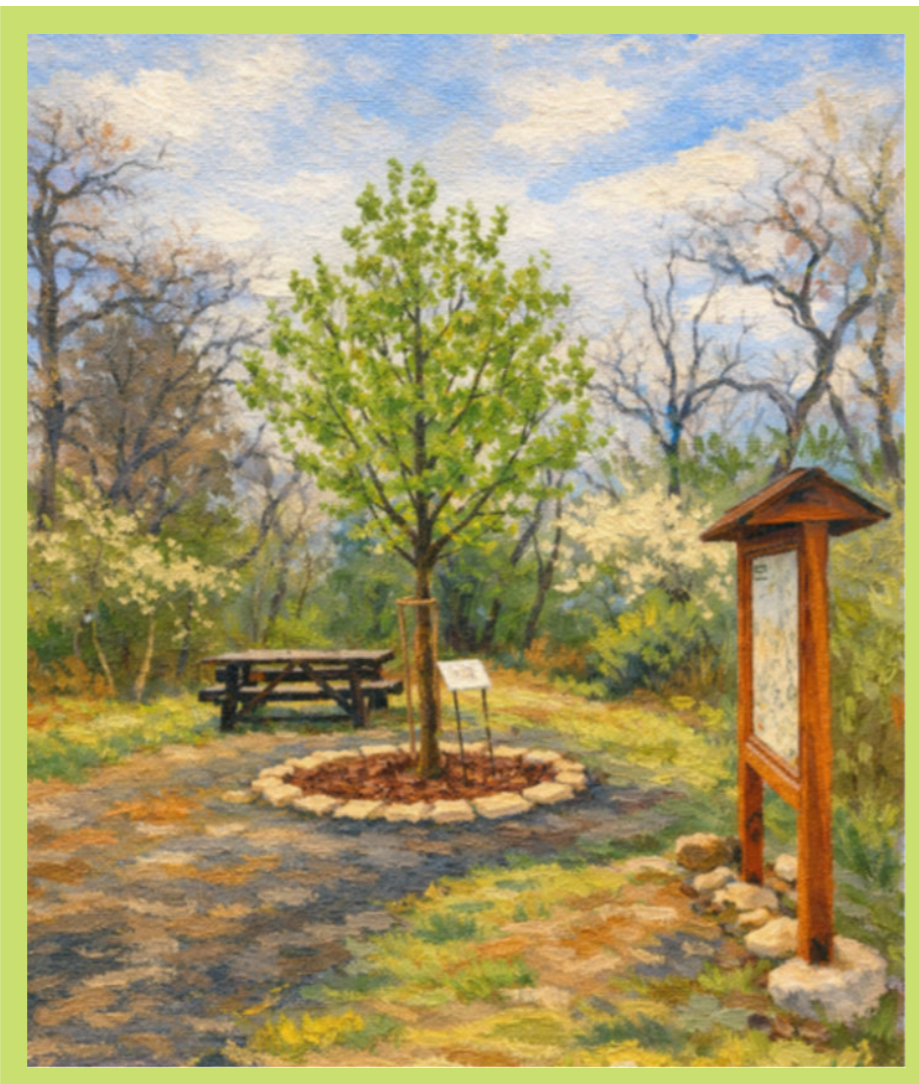
V tomto čísle zpravodaje najdete informace o tom, co nás v nejbližší době čeká, i o tom, co se podařilo připravit nebo rozběhnout. Věříme, že si v něm každý najde něco, co ho zaujme.

Přeji vám klidné a příjemné jarní dny – a těším se na společná setkání v obci.

Tomáš Kallista
místostarosta

Obsah zpravodaje:

Slovo místostarosty	2
Z OÚ	3
Jóga	7
Jubilanti	8
Vzpomínáme	8
Vítání občánků	9
Střípky z Otvovic	10
Vesnický kvíz	13
Fotoreportáž z MŠ	14
S klidem o dětech	17
Zprávy ze ZŠ	18
Špuntík a Otvovinka	20
Knihovna	22
Fotbal	23
Ze Srdce	24
Jak to u nás kdysi bylo	26
Zajímavá místa v okolí	28
Cesta ke zdraví	32
Akce v okolí	33
Rozhovor	34
Zábava pro dospělé	38
Stránka pro děti	39
Kalendář akcí	40

Změna financování nepedagogických pracovníků ve škole a školce

Rok 2026 je prvním „zkušebním“ rokem, kdy došlo ke změně financování nepedagogických pracovníků ve školách a školkách. Jedná se o zaměstnance, kteří sice přímo neučí, ale bez nich by školy a školky nemohly fungovat – například školnice, kuchařky, hospodářky nebo administrativní pracovníci.

Do konce roku 2025 byly mzdy těchto pracovníků hrazeny přímo státem prostřednictvím Ministerstva školství. Od roku 2026 však tato povinnost přešla na zřizovatele škol, tedy na obce (u základních a mateřských škol) a kraje (u středních škol).

To znamená, že obec Otvovice jako zřizovatel naší školy a školky je nyní zodpovědná za zajištění finančních prostředků na platy nepedagogických zaměstnanců. Nejde ale o to, že by obec měla tyto peníze hradit pouze ze „svého“. Stát zároveň upravil systém rozpočtového určení daní (RUD), ze kterého obce dostávají vyšší podíl na sdílených daních právě proto, aby tuto novou povinnost zvládly.

Problémem však zůstává, že přesné částky, které jednotlivé obce obdrží, zatím nejsou jednoznačně stanoveny. Nadřízené orgány dosud neposkytly konečné informace, kolik prostředků konkrétně připadne na jednotlivé školy a školky. Obce tak musí plánovat své rozpočty s určitou nejistotou a být připraveny případně část nákladů dočasně krýt z vlastních rezerv.

Naši nepedagogičtí zaměstnanci se v této situaci oprávněně spoléhají na obecní zastupitelstvo, že finanční prostředky na jejich odměny budou zajištěny a včas předány ředitelkám školy a školky, aby chod obou zařízení probíhal bez komplikací. Přestože se jedná o náročný úkol pro obecní rozpočet, obec udělá maximum pro to, aby přechod proběhl klidně a bez dopadu na každodenní fungování školy a školky.

Věříme, že stát a kraj na obce v tomto procesu nezapomenou a že nastavený systém bude v dalších letech upřesněn a stabilizován.

Ukončení financování projektu sociální péče z Operačního programu Zaměstnanost plus

Vzhledem k zavedenému rozsahu poskytovaných sociálních služeb a aktivit považujeme za vhodné informovat občany o předpokládaném ukončení financování projektu zaměřeného na oblast sociální péče, který byl realizován s podporou **Operačního programu Zaměstnanost plus (OPZ+)**. Avizované ukončení financování projektu je bohužel v souladu s podmínkami dotační výzvy a schváleným časovým harmonogramem programu.

Projekt byl v uplynulých letech významnou součástí podpory sociální péče v obci. Jeho cílem bylo především zlepšení dostupnosti sociálních služeb, posílení sociální práce a zvýšení podpory osob, které se nacházejí v nepříznivé sociální situaci. Zaměřoval se zejména na seniory, osoby se zdravotním postižením, rodiny v obtížné životní situaci a další ohrožené skupiny obyvatel.

Díky finančním prostředkům z Operačního programu Zaměstnanost plus bylo možné rozšířit kapacity sociální péče, podpořit terénní formy práce, zajistit odborné pracovníky a nabídnout cílenou pomoc tam, kde byla nejvíce potřeba. Projekt přispěl ke zlepšení kvality života mnoha občanů a pomohl posílit sociální soudržnost v obci.

Přednášky o cestování

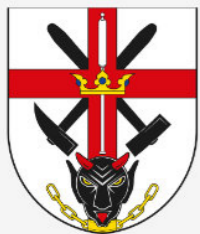
Nechte se vtáhnout do povídání o cestování.

Začneme o fascinující zemi plné divoké přírody a úchvatných scenérií. Vyprávět o cestě po Jihoafrické republice nám přijede náš bývalý spoluobčan pan Mgr. Miroslav Landa a to ve čtvrtek **9.4.2026** od 17 hodin do Hospůdky na koupališti.

Rádi bychom těmito akcemi navázali na setkávání, která probíhala například v rámci Akademie 3.věku. Proto bychom velmi rádi viděli známé tváře v novém prostředí. Pro přítomné bude opět připraveno drobné občerstvení.

Navážeme v květnu, kdy přivítáme Barboru Müllerovou, která absolvovala Svatojakubskou pouť do španělského města Santiago de Compostela. A to v pátek **15. května 2026** od 16 hodin

Těšíme se na setkání.

**CESTOVATELSKÉ
PŘEDNÁŠKY**

Mgr. Miroslav Landa
přednáška o cestování
po Jihoafrické republice

9.4.2026

Barbora Müllerová
Svatojakubská pouť do
Santiago de Compostela

15.5.2026

Hospůdka koupaliště Otovice

Co přináší jóga do Otovic?

Rozhovor s lektorkou Luckou

Jóga se stává stále populárnější i v menších obcích našeho regionu. O tom, co může přinést Otovicím, jsme si povídali s Luckou, lektorkou jógy, která zvažuje otevření dopoledních lekcí v naší obci. Její přístup se zaměřuje především na maminky s malými dětmi a seniorky.

Jak jste se dostala k józe a co vás přivedlo k myšlence učít v menších obcích?

Jóga vstoupila do mého života před deseti lety, když jsem hledala způsob, jak se vypořádat s bolestmi zad. Postupně se stala mou vášní a cestou k vnitřnímu klidu. K učení v menších obcích mě přivedla touha přinést jógu tam, kde často chybí podobné aktivity. Ve městech je studií jógy mnoho, ale v menších místech mají lidé omezenější možnosti, přestože potřebují pohyb a relaxaci stejně jako kdokoliv jiný.

Pro koho jsou vaše lekce určené?

Mé dopolední lekce jsou primárně zaměřené na maminky s malými dětmi a na seniorky. Jsou to dvě skupiny, které mají čas právě dopoledne a často hledají aktivitu, která jim přinese nejen pohyb, ale i společenství. Lekce jsou vedeny v pomalejším tempu a s respektem k individuálním potřebám a omezením.

Co konkrétně přináší jóga maminkám s malými dětmi?

Pro maminky je to často vzácná hodina, kdy mohou myslet jen na sebe. Jóga jim pomáhá zregenerovat tělo po porodu, posílit pánevní dno a břišní svaly. Zároveň jim poskytuje nástroje, jak se vypořádat se stresem a únavou, které k péči o malé děti patří. Mnohé maminky také oceňují možnost seznámit se s dalšími ženami v podobné životní situaci.

A co seniorkám?

Pro seniorky představuje jóga šetrný způsob, jak udržet pohyblivost kloubů, posílit svaly a zlepšit rovnováhu, což je klíčové pro prevenci pádů. Mnoho mých starších studentek také oceňuje zlepšení spánku a celkové nálady. Nejde jen o fyzické benefity - pravidelné

setkávání ve skupině pomáhá bojovat proti osamělosti, která je bohužel mezi seniory častá.

Proč právě dopolední lekce?

Dopoledne je ideální čas pro obě skupiny. Seniorky mají často více energie dopoledne než večer, a pro maminky je to čas, kdy mohou děti na chvíli svěřit někomu blízkému. Navíc vzniká krásné mezigenerační propojení - starší ženy často předávají své životní zkušenosti mladším, a ty zase přinášejí novou energii a perspektivu.

Co by vaše lekce přinesly Otovicím jako komunitě?

Jóga má úžasnou schopnost vytvářet a podporovat komunitu. Vidím to v obcích, kde už učím - některé ženy, které se předtím ani neznaly nebo znaly jen podle vidění, si nyní vzájemně pomáhají, podporují se, sdílejí radosti i starosti. V dnešní době, kdy mnoho lidí tráví čas spíše na sociálních sítích než ve skutečném kontaktu, je to nesmírně cenné. Pravidelné setkávání posiluje místní vazby a obohacuje život obce.

Potřebuje člověk nějaké speciální vybavení nebo předchozí zkušenosti?

Vůbec ne. Na první lekci stačí přijít v pohodlném oblečení, s otevřenou myslí a podložkou na cvičení. Mé lekce jsou koncipované tak, aby byly dostupné úplně každému bez ohledu na věk, fyzickou kondici nebo předchozí zkušenosti. Vždy nabízím různé varianty cviků, aby si každý mohl vybrat podle svých možností.

Jaké jsou vaše plány ohledně lekcí v Otovicích?

Ráda bych zjistila, zda by byl o dopolední lekce zájem. Ideálně bych začala jednou týdně, například ve středu dopoledne. Pokud by se vytvořila stabilní skupina, mohli bychom frekvenci zvýšit.

Pokud byste měli zájem o lekce jógy v Otovicích nebo jakékoliv dotazy, můžete mě kontaktovat přes stránky cocoyoga.cz. Těším se na nová setkání!

Své významné životní jubileum oslavili

v listopadu 2025:

Jiří Franěk (80 let)
Jaroslav Ježek (75 let)
Jana Kaiserová (91 let)
Jarmila Bělohlová (75 let)
Anna Mikešová (92 let)

v lednu 2026:

Zdeňka Záborská (91 let)
Ladislav Košťák (85 let)
Valerie Šídlová (89 let)
Vojtěch Kneblík (93 let)
Vladimír Srb (70 let)

v prosinci 2025:

Věra Vlasáková (75 let)
Miroslava Válková (75 let)
Michal Nikolajenko (70 let)

Přejeme pevné zdraví!

VZPOMÍNÁME

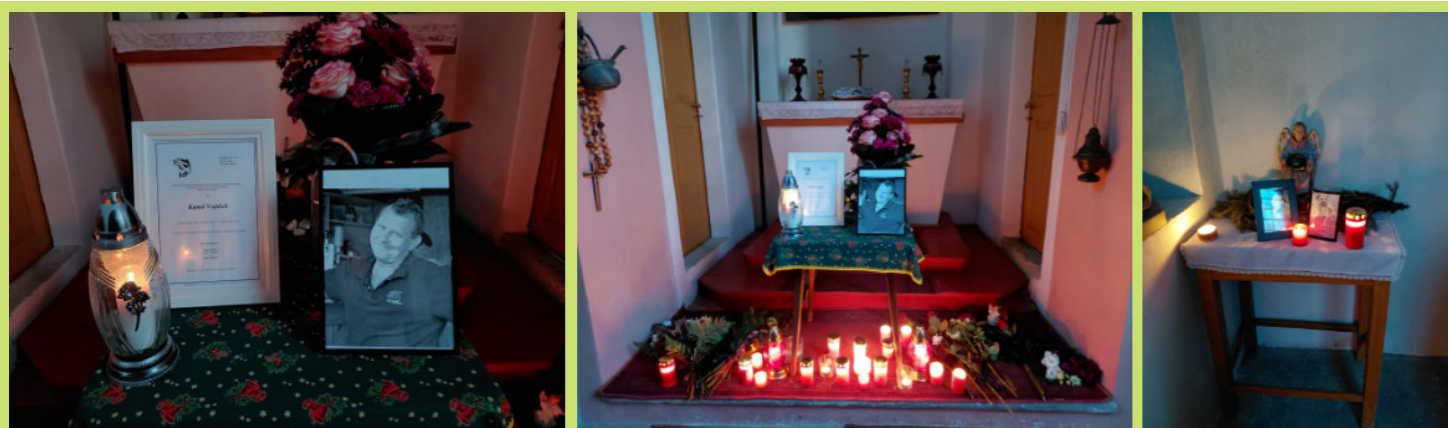

Začátek nového roku nám přinesl další smutnou zprávu o tom, že nás po delší nemoci opustil pan **Kamil Vojtěch** ve věku 53 let.

Rozloučení s ním proběhlo v naší kapličce 19. ledna 2026. A právě s kapličkou byl Kamil neodmyslitelně spojen. Dlouhá léta vedle ní bydlel, ale hlavně v době kolem milénia to byl právě on, kdo se o Vánocích staral o občerstvení pro sousedy.

Tradice vznikla nenápadně, kdy se o Štědrém večeru sešlo pár přátel v těchto místech, aby si popřáli. Druhý rok už nám k tomu Kamil svařil víno, kaplička se otevřela a vše se rok od roku jen zdokonalovalo. Léty tato setkání mírně opadla, ale snažíme se je stále udržovat.

Bohužel už nám Kamil k tomu svařák neuvaří! Budeme na něj vzpomínat.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Poslední léta počet narozených dětí klesá a to je znát i u nás.

12. února 2026 přivítal pan starosta nové občánky Otavovic. Byli to dva chlapeci a dvě holčičky: **Angelika Šemrincová, Elena Paksi, Martin Šaroch a Otakar Záborský**

Přejeme, aby jejich život v naší obci byl plný radosti, zdraví a krásných společných chvil. Ať zde najdou bezpečný domov, dobré přátele a prostředí, ve kterém budou šťastně růst, objevovat svět a rozvíjet své sny.

Čertovské oslavy v obecním sklepení

Dne 5. prosince 2025 se v naší obci uskutečnily tradiční čertovské oslavy, které byly provázeny změnou, kdy – Peklo bylo poprvé umístěno do sklepení obecního úřadu a vznikla nám tak pekelná filiálka hlavního Pekla v kovárně. Tato změna se setkala s ohlasem, kdy proměnila běžné prostory v tajemné a pohádkově strašidelné místo plné čertů, kouře, světla a pekelné atmosféry.

Od odpoledních hodin proudily k obecnímu úřadu rodiny s dětmi, aby si nenechaly ujít jedinečný zážitek. Vstup do sklepení byl stylizován jako brána do Pekla, za kterou návštěvníky vítali čerti, Lucifer a další pohádkové bytosti.

Děti se zde mohly setkat nejen s obavami, ale především se smíchem, radostí a pocitem, že i čerti mají své dobré srdce.

Každé dítě symbolicky podepsalo "Čertovský dekret" a následně se společně s čerty hodnotily jejich dětské hříchy. Většina malých návštěvníků však nakonec odešla s pochvalou, sladkou odměnou a úsměvem na tváři. Ty nejobdivnější se mohli pustit hlouběji do útrob celého pekelného zákoutí.

Atmosféru celé akce umocňovala připravená výzdoba, kostýmy a nasazení všech organizátorů. Díky jejich práci vzniklo prostředí, které působilo autenticky, ale zároveň přátelsky a bezpečně pro děti všech věkových kategorií.

Pozdní odpolední hodiny pak patřily společnému setkávání, sdílení zážitků a příjemné adventní náladě ve společnosti Mikuláše a andělů v "Hospůdce na koupališti". Následně byli návštěvou Mikuláše potěšeni i senioři v místní DPS. Čertovské oslavy tak zůstaly nejen zábavnou akcí pro nejmenší, ale i příležitostí pro sousedské setkání a posílení komunitního ducha naší obce.

Zastupitelé obce dodávají „Máme velkou radost, že se podařilo využít prostory sklepení takto originálním způsobem. Úsměvy dětí i pozitivní ohlasy rodičů jsou pro nás největší odměnou.“

Děkujeme všem, kteří se na přípravě podíleli, a věříme, že tyto podoby čertovských oslav zůstanou krásnou a přetrvávající tradicí.“

Věříme, že čertovská tradice bude pokračovat i v dalších letech a že se na čertovské oslavy budeme opět společně těšit, tentokrát třeba zase v hlavním Pekle na kovárně.

Rozsvícení vánočního stromu

V letošním roce si obec Otovice pro své občany připravila velkou inovaci. Je hezké využít místní kapličku ke zpívání a různým vystoupením. Ale je pravdou, že se do jejích útrob moc lidí nevměstná. Proto byla zakoupena kvalitní aparatura pro ozvučení a do kapličky se naistalovala kamera, která obraz vystupujících přenášela do projektoru, který vše promítal na plátno zavěšené na budově školy. Takže přítomní dobře slyšeli i viděli naše malé zpěváčky. Úvod obstarala Maruška Jednorožcová, která nám pro tentokrát nejen zahrála na kytaru, ale i zazpívala.

Potom se mohli ke zpěvu přidat i ostatní, to když na kůru předzpívala Pét'a Wachaufová s Luckou Kalinovou a k varhanám zasedl pan Jiří Koflák.

Dále měli přítomní možnost seznámit se s chystanou revitalizací místa „Zmrzlíkova zahrádka“. Vítězný tým studentů Střední školy designu a řemesel v Kladně - Anna Železná, Jaroslava Nováková a Matyáš Utěšil - představil svůj projekt a pan starosta všechny odměnil připraveným dárkem. S inovacemi se začne zjara a máme se jistě na co těšit.

Samozřejmě se nezapomnělo ani na rozsvícení stromu, který nám pro letošek věnoval pan Jiří Fassmann. Na místě v parku u křižovatky se hezky vyjímá a je mírně dozdoben novými svítícími ozdobami.

Závěr obstaraly tradičně děti z místní školy, které opět nezklamaly a pod vedením paní učitelky Jednorožcové zazpívaly a někteří diváci jen obtížně skrývali dojetí.

Celá akce se odehrála u místní základní školy, kde paní učitelky pohotově využily toho, že ten večer přišla spousta lidí. A proto otevřely dveře školy všem, kteří se do ní chtěli podívat. Nejen těm, kteří se třeba v budoucnu chystají do zdejší školy zapsat své dítě, ale i těm, kteří ji třeba před léty navštěvovali nebo v ní nikdy nebyli. Školáci je ochotně provedli. Byl to výborný nápad a jistě u tohoto „Dne otevřených dveří“ do budoucna zůstaneme.

Ostatní školáci měli spoustu práce s prodejem svých výrobků v jednom ze stánků. V dalším zase prodávaly děti ze školky, manželé Norenkovi nabízeli výrobky z produktů svých včel a v dalším stánku byly ke koupi výrobky Lucie Bílé, kdy už tradičně jde o výtěžek na charitu a Lucka za to pořizuje invalidní vozíky.

Vše doplnil ještě stánek s občerstvením, které zajistil Robert Bečan s jeho dcerami. To se hodilo samozřejmě nadmíru.

Celá akce proběhla ve velmi milé a pohodové atmosféře, kdy si přítomní povídali, popíjeli svařáček a užívali si program. A o tom tato setkání přece jsou.

Za organizátory bych chtěla velice poděkovat všem, kteří se do příprav a průběhu zapojili. Kromě už zmiňovaných vystupujících a prodejců ve stáncích, holek ze Srdce Otovic a všech paní učitelek, musím zmínit také pana Honzu Strnada, který zajistil kamerový přenos, dále Honzu Kallistu, který se ujal role zvukaře a velmi se z osvědčil! Že si s přípravami dali práci pan starosta Josef Meidl a pan místostarosta Tomáš Kallista, je už tak nějak samozřejmé, ale poděkovat jim za to se sluší. Stejně tak je občas třeba připomenout a poděkovat za to, že veškeré plakáty a příspěvky na sociální síti tvoří Mirka Rybníčková.

Velký dík patří i otovické pracovní četě Honzy Jednorožce, Radikovi Stádníkovi a Milanu Bílému, protože to oni zařídili převoz stánků a veškerou technickou podporu.

Na závěr bych se ráda podělila i o svůj osobní pocit. Musím velice pochválit děti, které se zúčastnily, protože se hezky chovaly. Možná to bylo tím, že byly zaměstnané a přiložily ruce k dílu, ale ubýlo neorganizovaného běhání po parčících a okolo kapličky, což průběh akcí často dost narušovalo. Na vyřádění a zaběhání si přece máme v obci krásný sportovní areál a na podobná setkání to nepatří. Pravdou je, že vše je o přístupu rodičů, ale zrovna rozsvícení vánočního stromu není akce pouze pro děti.

A proto chci velice zdůraznit, že to tentokrát bylo výborné a na jedničku!!! Jen tak dál! Těšíme se na další sousedská setkávání!

Štědrý večer

24. prosince proběhlo tradiční setkání u otvovické kapličky. Těšení se na Ježíška dospělákům zpříjemnil voňavý svařáček. Andělíček uvnitř kapličky zakýval jako poděkování těm, kteří mu vhodili minci za přání. Tyto penízky budou po domluvě s farností opět použity na doplnění našeho nového betlému, který přítomní chválili.

A milou chvílkou bylo, když manželé Matouškovi zahráli na housle a violu několik koled. Přítomní se snažili s nimi zpívat, ale na tom je třeba se ještě zapracovat. Příští rok to bude jistě lepší a může se z toho stát další krásná otvovická tradice. Matouškovým za to moc děkujeme a slibujeme, že budeme zpěv trénovat.

Tato setkávání nás hezky propojují a k tomu vánoční čas přímo vybízí.

Štrapáce

1. ledna 2026 se 10 hodin ráno opětně sešli příznivci „Štrapáce do Rusavek“.

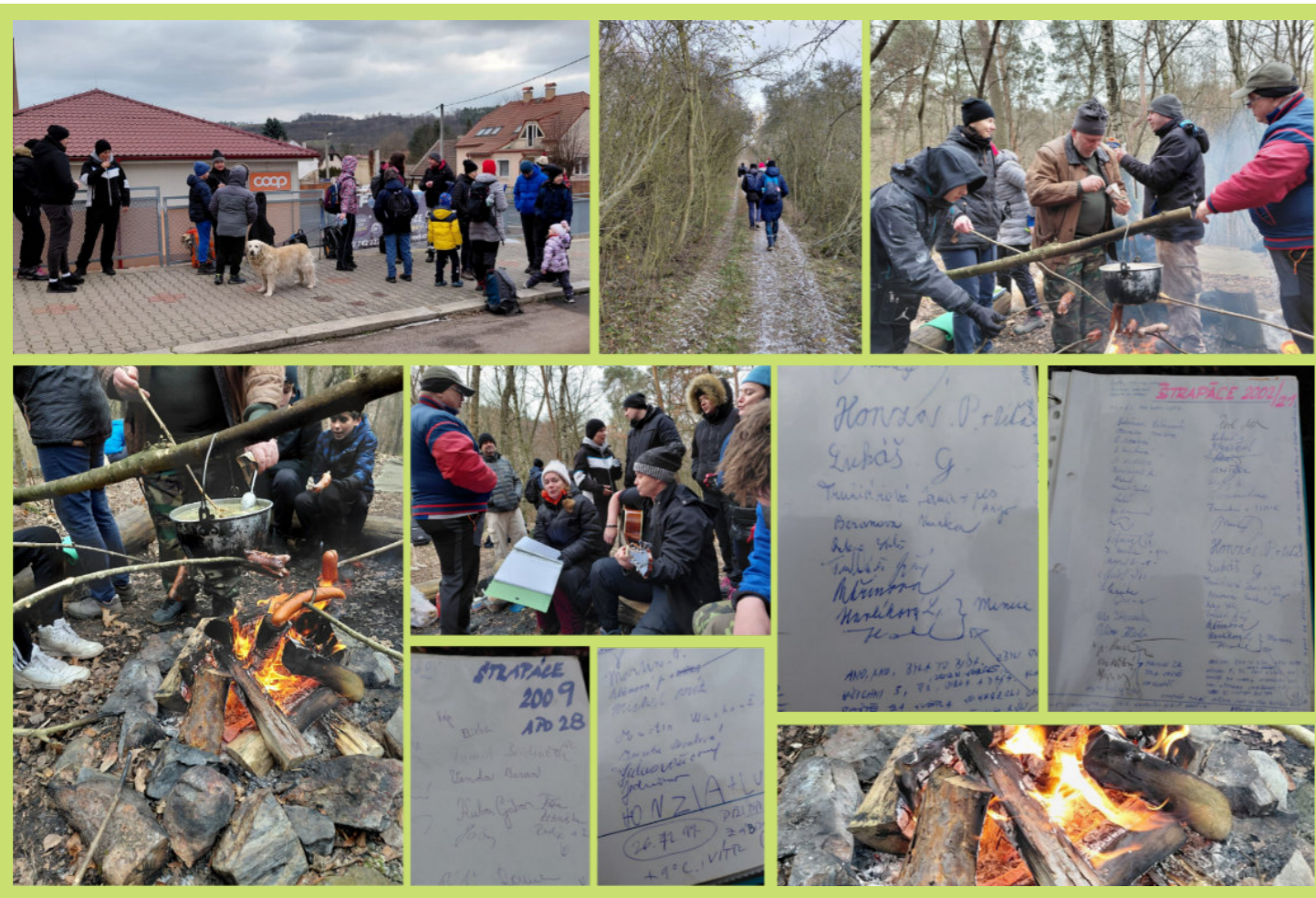
Je to dlouholetá tradice, která má své kouzlo. Nejdůležitější je se po silvestrovských oslavách donutit vstát z postele a vyrazit.

V Rusavkách už je program jasný. Rozdělá se oheň, pečou se buřty a pak se vaří polévky. Nejprve bílá – vývar. Ale pozor pouze klasická od Vitany. Jinak by se Standa Petřina zlobil! Pak následuje červená gulášovka. Potom už jen povídání a poslední léta i kytara a zpěv. Což je příjemné zpestření.

A taky obavy maminek, hlavně o čistotu oblečení dětiček. Tradičně na Štěpána chodí už po generace vše přichystat mužská část s potomky. Tam se prý špinavé bundičky neřeší.

Velice milé a zajímavé je i prolistovat si prezenční kroniku. Ti co chodí po léta, mají možnost na podpisech sledovat, jak stárnou. Ale můžeme si i přečíst, jaké bylo počasí či vtipné hlášky daného roku.

Zkrátka přijďte si to někdy vyzkoušet.

Vesnický kvíz

Kvíz, ve kterém mezi sebou zápolí zástupci obcí Budečska, je v plném proudu.

Už máme za sebou tři kola. Po Otovicích se organizace ujala Koleč. Naši obec tradičně zastoupil tým Otovice I ve složení Iveta Pospíšilová, Kačka Reed, Renča Suchá, Bára Kallistová a Kuba Fukač. Druhý tým se maličko obměnil a omládl – nastoupili Ruda Wachauf st. i ml., Maruška Perníčková, Anička Meidlová a Jana Truhlářová. V Kolči se nám ještě tolik nedařilo a týmy se podělily o 7. a 8. místo.

5.2. 2026 proběhlo kolo Zákolan. Oba naše týmy nastoupily ve stejném složení a tým Otovice II zabodoval! Vyplatilo se, že se v něm potkávají dvě generace a ty se v odpovědích dobře doplňovaly. Mladým právem patří velká pochvala, na některé otázky znali odpověď jen oni. Umístění tým vyneslo na druhé místo se ztrátou 1 a půl bodu na vítězně Blevice.

Do závěrečného kola držte palce! Ať se na bednu dostanou oba naši zástupci.

Volby do Poslanecké sněmovny

Do minulého vydání Zpravodaje se nám tato milá událost už nevešla, ale byla by škoda ji nepřipomenout.

Ve volbách do Poslanecké sněmovny se letos zapojili také naši prvovoliči – a že jich bylo! :-)) Těší nás, že mladá generace má zájem o dění kolem sebe a využila své volební právo. Děkujeme všem, kteří přišli, a přejeme, aby jim občanská angažovanost vydržela i do dalších let.

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

ve čtvrtek **19.3.2026**
od 16:00 do 18:00 hodin
v budově mateřské školy Otovice.

Přihlášku si můžete vyzvednout v MŠ
nebo stáhnout z webových stránek:

<https://www.msotovice.cz>

K zápisu přineste rodný list dítěte.

Lékařské potvrzení doloží jen rodiče přijatých dětí.

Pro více informací
volejte tel. č.
315 783 123

Kritéria Mateřské školy Otovice pro přijímání dětí na školní rok 2026/2027

Přednostně se přijímají:

1. Děti v posledním roce před zahájením školní docházky tj. děti s povinnou předškolní docházkou (děti nar. do 31. 8. 2021), včetně dětí s odkladem školní docházky s pobytem v obci Otovice
2. Děti, které dovrší k 31. 8. 2026 5 let s trvalým pobytem v obci Otovice ; a to v posloupnosti dle data narození od nejstaršího po nejmladší
3. Děti, které dovrší k 31. 8. 2026 4 let s trvalým pobytem v obci Otovice ; a to v posloupnosti dle data narození od nejstaršího po nejmladší
4. Děti, které dovrší k 31. 8. 2026 3 let s trvalým pobytem v obci Otovice ; a to v posloupnosti dle data narození od nejstaršího po nejmladší
5. Děti s trvalým pobytem v obci Otovice; a to v posloupnosti dle data narození od nejstaršího po nejmladší
6. Děti z jiných obcí a to v pořadí dle data narození od nejstaršího po nejmladší

Co funguje dětem k lepším výsledkům?

Motivace bez tlaku

Únor bývá ve školním roce nenápadným, ale důležitým mezníkem. První pololetí je uzavřené, vysvědčení rozdáno a děti vstupují do druhé poloviny školního roku. Právě teď se často znovu otevírá téma výkonu, známek a očekávání. Jako psycholog se ale stále častěji setkávám s otázkou, která zní jinak: **Jak děti motivovat, aniž bychom je přetížili?**

Motivace je citlivá oblast. Děti se neučí jen kvůli učivu, ale také kvůli vztahům – s rodiči, prarodiči, učiteli. To, co dospělí považují za „povzbuzení“, může dítě někdy slyšet jako tlak. Věty typu „musíš se snažit“, „máš na víc“ nebo „hlavně to nepokaz“ často nemotivují, ale zvyšují napětí. A dlouhodobý stres, zvláště u dětí, může vést nejen k únavě, ale i k úzkostem a depresivnímu ladění.

Důležité je připomenout, že **dobrý výsledek ve škole nemusí vznikat pod tlakem**. Naopak – psychologické výzkumy i praxe ukazují, že děti se učí lépe tam, kde cítí bezpečí, podporu a přiměřená očekávání. Motivace nevzniká ze strachu ze selhání, ale z pocitu, že i když se něco nepovede, vztah s dospělými zůstává pevný.

Rodiče i prarodiče v tom hrají klíčovou roli. Prarodiče často dokážou nabídnout klidnější pohled, nadhled a zkušenost. I jednoduchá věta typu „*to zvládneš svým tempem*“ nebo „*nejdůležitější je, že se snažíš*“ může mít větší dopad než dlouhé rozbory známek. U dětí totiž velmi záleží na tom, **jak o škole doma mluvíme**, ne jen co říkáme.

Druhé pololetí je dlouhé a vyčerpávající. Pokud se dítě učí s neustálým napětím, jeho výkon může paradoxně klesat. Únava se pak snadno zamění za lenost a stres za nedostatek snahy. Přitom často stačí ubrat tlak, dát prostor odpočinku a připomenout, že škola je jen jednou částí života dítěte, nikoli měřítkem jeho hodnoty.

Motivace, která vydrží, je tichá a nenápadná. Vychází z podpory, zájmu a důvěry. Pokud se v Otovicích podaří vytvářet dětem prostředí, kde mohou růst bez strachu z chyb, dáváme jim do života něco mnohem cennějšího než jedničky – odolnost, zdravé sebevědomí a chuť učit se dál.

PhDr. Jan Beer
<https://sos-psychotherapie.cz>

Z otvovické školy

Ohlédněme se nejprve za zimními měsíci. Všechna naplánovaná vystoupení se dětem povedla, odměnou jim byl potlesk publika. Děkujeme paní učitelce Jednorožcové a Petře Wachaufové za jejich práci, trpělivost a přístup! Novou akcí byly vánoční trhy, prodejní stánky byly tentokrát na školním dvoře. Díky projektoru, plátnu a týmu úžasných lidí bylo možné sledovat na budově školy přímý přenos z vystoupení v kapličky. Celá řada lidí využila možnosti nahlédnout do prostoru školy. Budovu si tak prošly nejen rodiny s dětmi, ale i lidé, kteří do naší školy chodili před lety a mohli tak zavzpomínat a prohlédnout si, jak budova vypadá dnes.

Zbytek zimy už se zaplnil školními povinnostmi. V lednu si žáci odnesli pololetní vysvědčení. Bylo třeba pokročit v učivu, získávat nové znalosti a zlepšovat své dovednosti. Blíží se jaro, dny se prodlouží a myšlenky dětí už budou utíkat úplně jinam! Proto fotografie v tomto čísle ukazují různé aktivity z výuky. V netradičním, ještě zimním období, proběhl zápis do 1. ročníku. Od září se těšíme na devět prvňáčků.

Pro naše žáky chystáme na jarní měsíce zajímavé akce a výlety. Společně vyrazíme do Království železnic a nově zrekonstruovaného pražského planetária. Při té příležitosti nemůžeme vynechat procházku Stromovkou. Období před Velikonocemi si zpestříme výrobou Morany a návštěvou zámku v Libochovicích. Budeme pozorovat probouzející se přírodu a trávit čím dál více času venku. Fotografie ze všech akcí můžete sledovat na pravidelně aktualizovaných webových stránkách školy: www.zsotovice.cz.

Živý betlém 2025

18. prosince jsme se zase po roce sešli u živého betléma na statku č. p. 59, který jsme připravili společně s dětmi z dramatického kroužku místní školy i s našimi roztomilými andělíčky ze školky. A opět to byl večer, kdy se statek zaplnil známými tvářemi, smíchem, vůní svařáku i cukrovím a dobrotami, které jste přinesli a ochotně sdíleli mezi sebou.

Letošní příběh jsme sledovali očima tří vánočních kaprů, které padající hvězda proměnila v lidi, aby pochopili, proč jsou pro ten náš lidský svět tak důležití. Na své cestě za odpověďmi potkali anděly a dozvěděli se, že ryba je mnohem víc než jen štedrovecerní večere, narazili na rybáře připomínající evangelijní příběhy i na tři krále putující za hvězdou.

Děti hrály s radostí a odvahou, zazněly koledy, které si s námi mnozí potichu (a někteří i nahlas 😊) zpívali, a na chvíli se opravdu zastavil předvánoční shon.

Letos jsem měla ohromnou radost hlavně ze dvou věcí. Jednak z množství diváků, kteří už nejsou jen z řad rodičů našich dětských herců a zpěváků, ale stále víc i z řad dalších sousedů, kteří s námi rádi prožívají přátelskou předvánoční atmosféru.

Druhá věc, která mě letos zaujala, bylo téměř naprosté ticho v hledišti, ve chvíli, kdy naši malí herci vystupovali na pódiu. Za to bych vám, divákům, chtěla moc poděkovat! Mikrofon záměrně nepoužíváme – chceme, aby se děti v dramátku učily mluvit nahlas a s odvahou před lidmi. A jsem ráda, že si letos jejich skvělé výkony užili všichni diváci i v posledních řadách.

Velké díky patří všem, kteří se na přípravě podíleli – Pětě Wachaufové a dramatačku za skvělý scénář i jeho realizaci, dětem i paní učitelkám z mateřské školky za poctivé zkoušení písniček, Martině Matouškové a Maruše Jednorozcové za hudební doprovod, Aničce Vránové za plakát, i všem, kteří pomohli s přípravou statku.

Děkujeme vám všem, že přicházíte. Právě díky tomu má smysl se každý rok znovu pustit do příprav a společně vytvořit večer, na který se budeme těšit zase příště.

Špuntík a Otvovinka za finanční podpory OBCE OTVOVICE zvou všechny děti na KARNEVAL

**22.3. OD 15:00 NA SÁLE
FORMANKY, OTVOVICE 1**
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

KARNEVAL

KOUZELNÍK

INTERAKTIVNÍ KOUZELNICKÁ SHOW PLNÁ ZÁBAVY,
SMÍCHU A ÚŽASNÝCH KOUZEL!

**TOMBOLA
DÍLNIČKY**

SRANDA S KAMARÁDY

**DOSPĚLÍ I DĚTI PŘIJĎTE V MASKÁCH A
ODMĚNA VÁS NEMINE :)**

SPONZOŘI TOMBOLA:

Obecn knihovna Otovovice vás zve k ucasti na tenrsk vyzv. Přijďte do knihovny a najděte knihy autorů i anr, kter bžn netete. Spolen můžeme sdílet dojmy z přečtených knih a vyměňovat si zajímav tipy. :-)

tenrsk vyzva 2026

Chcete objevit zabavnou formou nov a zajímav knihy?
Chcete čelit vyzv? Přečtěte 20 knih podle 20 danch témat.

1. Kniha vzc alespoň 444 g
2. Kniha, její  děj se odehrává na jiném kontinent
3. Kniha, kterou jste v minulosti nedočetli
4. Kniha autora nebo autorky s ptam pijmenm
5. Kniha, kter se odehrává v uzavenm prostoru
6. Kniha doporuen u ivatelem Databáze knih
7. Kniha, ve které je hlavní postava zvre
8. Kniha, její  název je otázka
9. Kniha s barevnou orzkou
10. Kniha, její  anotace obsahuje íslo
11. Kniha s obálkou obsahující pouze jeden objekt
12. Kniha, její  děj se odehrává během jednoho měsíce
13. Kniha zainjc dopisem nebo e-mailem
14. Kniha, v níž se objevuje reln osobnost
15. Kniha, ve kter hraje důležitou roli počasí
16. Kniha autora nebo autorky ze zem bez pstupu k moři
17. Kniha s alespoň jednou fotografií uvnitř
18. Kniha poprvé vydan v roce 2026 (nov kniha)
19. Kniha z nakladatelství, jeho  název zain na M
20. Kniha s ISBN koncm stejnou slic jako vás rok narození

ROZPIS FOTBALOVÝCH ZPAS JARO 2026

TJ Slavoj Zvoleněves	16.KOLO sobota 21.03.2026 15:00	SK Otovovice/Kralupy
SK Otovovice/Kralupy	17.KOLO neděle 29.03.2026 15:30	SK Zichovec
TJ Slovan Velvary "C"	18.KOLO patek 03.04.2026 18:00	SK Otovovice/Kralupy
SK Stehelčeves	19.KOLO sobota 11.04.2026 16:30	SK Otovovice/Kralupy
SK Otovovice/Kralupy	20.KOLO neděle 19.04.2026 17:00	SK Slavoj Pozde
TJ Sokol Tuřany	21.KOLO sobota 25.04.2026 17:00	SK Otovovice/Kralupy
SK Otovovice/Kralupy	22.KOLO neděle 03.05.2026 17:00	TJ Sokol Blevice
TJ Sparta Dřetovice	23.KOLO neděle 10.05.2026 17:00	SK Otovovice/Kralupy
SK Otovovice/Kralupy	24.KOLO neděle 17.05.2026 17:00	SK Zlonice
TJ Sokol Klobuky	25.KOLO sobota 23.05.2026 17:00	SK Otovovice/Kralupy
SK Otovovice/Kralupy	26.KOLO neděle 31.05.2026 13:30	FK či ice

Setkání Lucie Bílé s Martou Kubišovou v otvovickém kulturáčku – Večer plný pokory, síly a nezapomenutelných okamžiků

V otvovickém kulturáčku jsme v lednu prožili výjimečný večer. Přijala k nám pozvání legenda české kultury – Marta Kubišová. Beseda, kterou vedla společně s Lucií, nebyla jen vzpomínáním na minulost. Byla to osobní, hluboce lidská výprava do období, kdy jí bylo zakázáno zpívat, i do momentů, které formovaly naši historii.

Marta otevřeně vyprávěla o letech, kdy nesměla vystupovat. Přiznala, že během zákazu nezpívala ani doma – hlas, který znal celý národ, zůstával roky v tichu. O to silnější bylo její vyprávění o okamžiku, kdy byla po listopadu 1989 přivolána na zaplněný Václavák, aby zaspívala Modlitbu pro Martu. Měla obavy, protože na veřejnosti nestála dlouhé roky. A přesto, když se píseň rozezněla, byla tak opravdová, že lidé dodnes vzpomínají, jak se jim ten moment hluboko zaryl do paměti a do srdcí.

Lucie během besedy zaspívala několik svých písní a atmosféra se ještě více ztišila, když zazněla skladba *Bratr Jan*. Marta se při ní neubrnila slzám – a nebyla sama. V sále panovalo souznění, které se nedá naplánovat, jen prožít.

Obě dámy si společně zaspívaly i píseň *Dobrodružství s bohem Panem*, která přinesla do večera lehkost a radost. Ale nejvzácnější chvíle přišla až na závěr. Marta se rozhodla zaspívat svou Modlitbu. Když zazněly první tóny, celý sál v úctě postavil. Nebyl to potlesk, nebyla to formalita – byl to tichý projev úcty ženě, jejímu příběhu i písní, která se stala symbolem naděje.

Byl to večer, na který se nezapomíná. Setkání dvou výjimečných osobností, které spojuje nejen hudba, ale i hluboký respekt. A pro Otovovice další důkaz, že náš kulturáček umí být místem, kde se dějí velké věci.

Charitativní bazárek Lucie Bílé: Víkend plný laskavosti, vůně kávy a dobrých skutků

Na přelomu ledna a února se otvovický sál opět proměnil v místo, kde se spojuje radost s pomocí. Uskutečnil se zde tradiční charitativní bazárek Lucie Bílé, který každoročně přitahuje nejen místní, ale i návštěvníky z širokého okolí. A ani tentokrát nechyběla atmosféra, která se dá zažít jen „u Lucie“.

Sál zaplnily věci z Lucčina šatníku, které si návštěvníci mohli zakoupit a tím přispět na dobrou věc. Nešlo však jen o oblečení – součástí nabídky byla káva z občůdku LB Coffee, která provoněla celý prostor, a také Luciny autorské šperky. Některé vznikaly přímo na místě, protože Lucie celý víkend trpělivě a s úsměvem tvořila náramky a přívěsky pro všechny, kteří chtěli podpořit charitativní sbírku něčím osobním.

Ze Srdce Otovic jsme pro návštěvníky připravili malé pohoštění – dobrou kávu, drobné dobroty a samozřejmě tradiční linecká srdíčka, která k našim akcím neodmyslitelně patří. Všechno bylo připravené s láskou, jak to u nás bývá.

Bazárek přilákal i milé hosty. Dorazil například moderátor Jan Musil se svým přítelem Jakubem. Jejich účast potěšila nejen Lucii, ale i všechny návštěvníky, kteří se s nimi rádi setkali.

Celý víkend se nesl v duchu dobré nálady, setkávání a společné pomoci. Skoro každý, kdo přišel, odcházel nejen s nějakým pokladem z bazárku, ale i s pocitem, že přispěl k něčemu smysluplnému. A právě to dělá z otvovického bazárku výjimečnou událost, která má své pevné místo v srdcích lidí i v našem Zpravodaji.

Že má vesnice svůj vlastní hřbitov není úplnou samozřejmostí. Ani v Otavovicích tomu tak po dlouhá léta nebylo. Spousta starousedlíků má proto své předky pohřbeny na nedaleké Budči, kde byl hřbitov založen už v roce 1836 coby „nový“. Dříve se na tamějším hradišti totiž pohřbívalo v okolí kostelíka zasvěceného Narození Panny Marii, ze kterého můžeme dnes vidět jen obrys makety po levé straně přístupové cesty od Zákolan. Po josefínských reformách byl tento kostel odsvěcen, zrušen a údajně z jeho kamenů je postavena zeď kolem stávajícího hřbitova.

Rituál spojený s posledním rozloučením se v posledních desetiletí hodně proměnil. Dříve se zemřelý vynášel v rakvi přímo z domu smutku, nohama napřed a do hrobu na hřbitově byl doprovázen smutečním průvodem. Samozřejmostí byla i živá hudba, která ho na poslední cestě doprovázela. Původně bývala rakev se zesnulým vezena na smutečním voze taženém koňmi, později bylo toto nahrazeno autem pohřební služby. Bývalo zvykem, že se rozloučení zúčastnila většina lidí z vesnice, minimálně všichni příbuzní, známí a blízcí sousedé. Protože v minulosti bylo i velké množství různých spolků a sdružení, chodívali se rozloučit i členové těchto organizací (Sokol, Baráčníci, dobrovolní hasiči, ochotníci, fotbalisté....).

Vlastní rozloučení zpravidla vedl farář a nad hrobem se za zemřelého pomodlil a tím mu dal symbolické poslední pomazání. Ne všechny pohřby byly církevní, někdy měl smuteční řeč třeba zástupce obce. Po spuštění rakve do hrobu se pozůstalí loučili tím, že na rakev hodili květy a tři hrstičky hlíny. Tento zvukový vjem měl umocnit fakt, že je zemřelý už neměně pryč – zasypaný a společenství, ze kterého odchází, se s ním kolektivně loučí.

Cestou ze hřbitova už se šlo zvesela a muzikanti hráli oblíbené písně zemřelého. Většina zúčastněných směřovala do hospody nebo domu smutku a tam zesnulého řádně zapili, čímž uctili jeho památku. Rituál zvaný **kar** je spojený s dobrým jídlem a pitím, které je poděkováním účastníkům pohřbu. Pozůstalým má pomoci se vyrovnat s odchodem blízkého.

Tento průběh rozloučení je ještě běžný v některých místech země, třeba na Moravě. V našich končinách už je poměrně výjimečný a spíše se využívá kremace. Ale před čtyřiceti lety ještě takto pohřby probíhaly i v naší obci.

Časem se rozloučení přeneslo do smutečních síní. Z Otavovic se nejprve jezdilo do krematoria v Motole, nyní se většinou využívá smuteční síň kralupského hřbitova. Pokud se rodina neloučí jen v nejužším kruhu. Formy rozloučení jsou dnes různé. Od tiché vzpomínky až po různé alternativy.

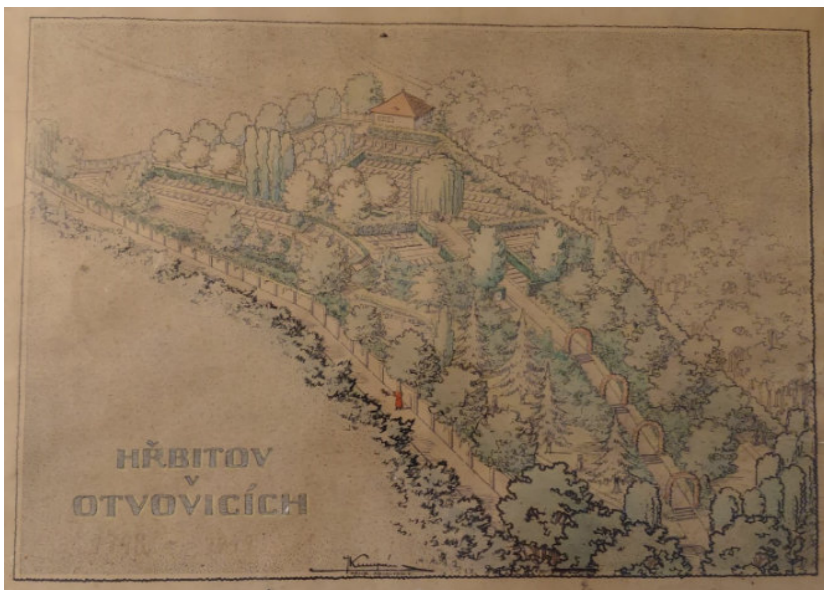
Vraťme se k tomu, že Otavovice původně neměly svůj hřbitov a tak se celý rituál pohřbu hodně prodlužoval. Chodívalo se průvodem přes Zákolany na Budeč.

Možná i to byl důvod založení hřbitova přímo u nás. První plány na jeho založení údajně pochází už z 30. let minulého století. To je pravděpodobně i doba vzniku návrhu, jak by měl otavovický hřbitov vypadat. Obraz jsme objevili u Poláčků (Vápeníků) v komůrce. Kdy přesně vznikl, ani kdo ho vytvořil, bohužel nevíme. Možná si to někdo vybaví. Studie je to bezesporu zajímavá. Za jakékoliv doplnění informací od pamětníků budeme vděční.

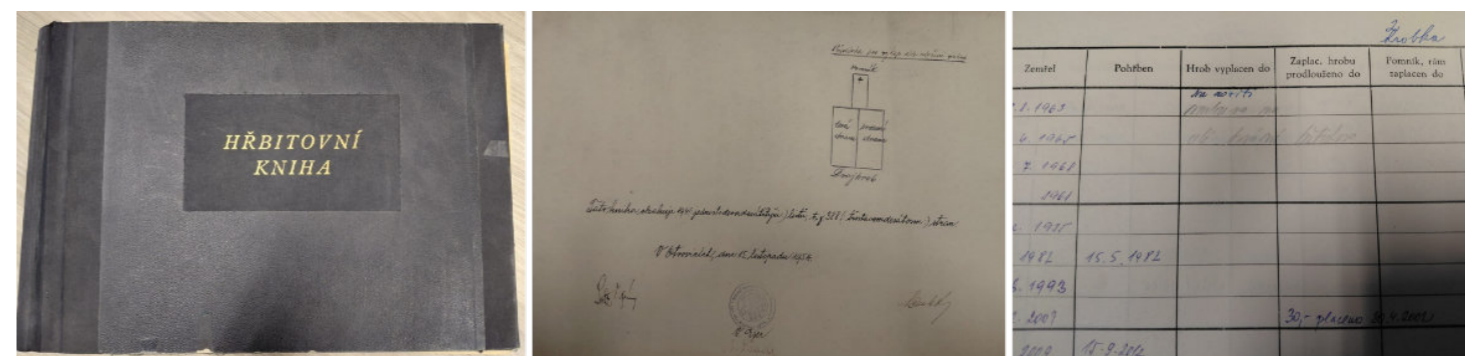

Pak do plánů zasáhla válka a výstavba hřbitova se odsunula.

Až v padesátých letech byla vybrána lokalita „Pod Kloučkem“, což je kopec na východní straně obce směrem na Holubice. Někteří z místních chalupníků a sedláků prý věnovali části svých polí na založení hřbitova a vystavění márnice – umrlčí komory. Za toto gesto - dnes bychom řekli – donátorům, byl odpuštěn poplatek za hrobové místo po dobu existence hřbitova. Tato informace je zanesena ve **Hřbitovní knize**, která je uložena na obecním úřadě.

Byla založena 15. listopadu 1954, jak můžete vidět z úvodního listu na fotografii.

Krátce po založení hřbitova v roce 1956 proběh pohřeb, který je z našeho pohledu velice zajímavý. Z fotografií bychom se mohli mylně domnívat, že se jedná spíše o svatbu. I takto mohlo poslední rozloučení vypadat. A to proto, že zemřelá byla svobodná a velice mladá. Rozloučit se s ní přišli kamarádky a kamarádi oblečení za družičky a mládence. Ona sama byla do rakve uložena také ve svatebních šatech. Byla to Jiřinka Poláčková (sestra mojí maminky), která zemřela tragicky ve věku nedožitých 22 let při výbuchu ve Spolaně v Neratovicích, kde byla zaměstnána.

Rozloučení s tím, kdo nás navždy opustil je pro pozůstalé velice důležité. Rituál pomáhá uzavřít jeho pozemskou pouť tak, aby zůstal v našich vzpomínkách.

A ještě pár praktických informací:

Za hrobové místo je třeba uhradit poplatek.

- **Obec Otavovice** obvykle vyzývá nájemce k prodloužení smluv a aktualizaci údajů přes své oficiální stránky v sekci "Aktuálně" nebo "Hřbitov".
- **Platnost:** Nařízení č. 1/2020 (platné od 1.1.2021) stanovilo cenu 27 Kč/m²/rok. Doporučuje se ověřit aktuální výzvu k platbě na úřadě, zda nedošlo k valorizaci.
- **Kontakt:** Bližší informace o hrobovém místě a platbách získáte na Obecním úřadě Otavovice (tel. 315 783 185). Další povinnost občanů je při ukládání ostatků informovat správce hřbitova (což je Obecní úřad Otavovice). Otevření hrobu by měl být přítomen hrobník. A potom je tato skutečnost třeba zaznamenat do výše zmiňované **Hřbitovní knihy**. Je totiž žádoucí, aby byl přehled o tom, kdo je v hrobovém místě uložen. To proto, kdyby už nebyli žádní příbuzní, za hrob nebylo více jak 20 let zapláceno, tak se hrob může nabídnout novému nájemci. A pak je nutné dříve uložené ostatky buď po domluvě nechat v hrobě uloženy, ale většinou se vyjmou a uloží do Obecního hrobu. Toto je též novinka posledních let. Obec zatím nemá povinnost tento hrob zřizovat, ale většina vesnic tak učinila. Je důstojné ukládat pozůstatky zemřelých ze zrušených hrobů právě tam. Navíc je též třeba někde uložit ostatky někoho, kdo zemře na území naší obce a nemá žádné příbuzné.

Někomu může tento článek připadat nevhodný. Ale ať už odchod z tohoto světa, či místa, kde zemřelí odpočívají, jsou součástí života, i když je to smutné.

Osobně hřbitovy ráda navštěvuji, beru to jako součást kultury a historie. Tato místa mají navíc zvláštní atmosféru a klid.

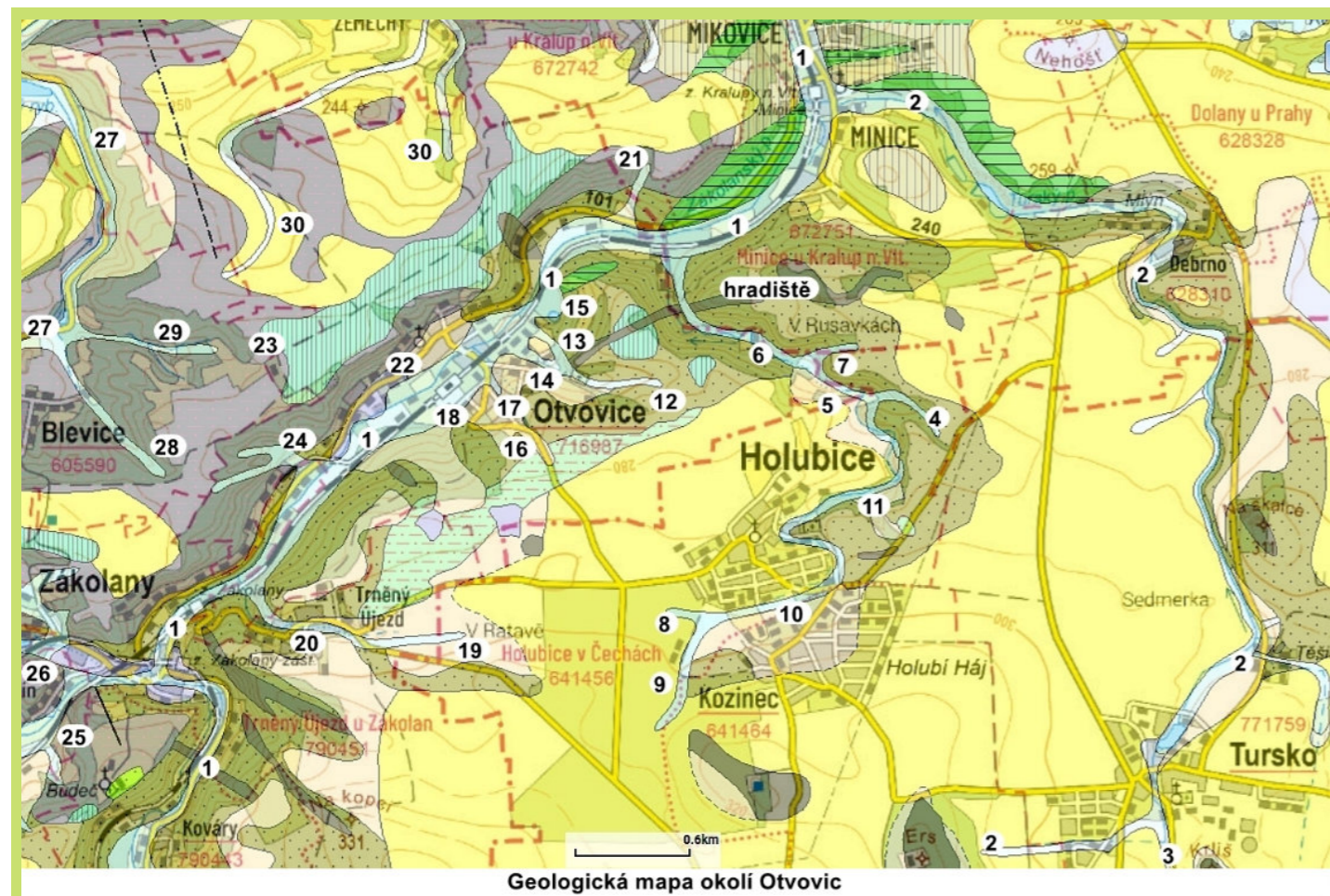
Rusavky a Hradiště - Část pátá – Mizející voda ?

Text: Josef Purkrť, josef@purkrť.cz

Mapa: <https://mapy.geology.cz/geo/>

Minule jsme se zabývali zmizelými částmi potoků Rusavky a Holubického. Jenže nejsou jedinými, jsou zde další potůčky v krajině, které buď vymizely nebo zeslábly. V třetím pokračování jsem se zmínil o tematických mapách. Podívejme se nyní na jednu z nich – geologickou, která je přístupná na internetu a podívejme se na okolí Otovic. Geologická mapa je speciální mapa, která na podkladu běžné topografické mapy ukazuje geologickou stavbu určitého území – tedy jaké horniny se kde vyskytují, jak jsou staré a jak jsou uspořádané. Zobrazuje druh, tvar a vzájemné vztahy horninových těles, průběh zlomů, případně i kvartérní pokryv (hlíny, šterky, sutě) a zvětraliny. V geologii „kvartér“ (čtvrtohory) označuje nejmladší geologické období, které trvá zhruba posledních 2,6 milionu let až do současnosti. Když se tedy v geologii řekne něco „kvartérní“, myslí se tím, že to vzniklo nebo se uložilo právě v tomto období (kvartérní sedimenty, kvartérní zvětraliny apod.). Kvartér se dělí na starší pleistocén, který je typický střídáním dob ledových a meziledových, a mladší holocén, do kterého spadá současné klima a celé období lidské civilizace. Kvartérní usazeniny jsou proto často spojené s ledovci, říčními náplavy, svahovými sutěmi, spraši či dnešními půdami. Poznamenejme že mapa, která je v příloze, má dvě vrstvy čili dvě mapy na sobě. Pod mapou geologickou, u níž je nastavena částečná průsvitnost, je standardní topografická mapa. Pokud využijete odkaz na web a otevřete si jej, lze si nastavit nejen toto, ale i další vrstvy a parametry. Proto na mapě v příloze jsou vidět jak geologické jevy, tak budovy, silnice, názvy míst, hranice katastru a další. To nám umožní se lépe orientovat, kde se jednotlivé geologické jevy nacházejí a jak jsou provázány se současným terénem. Zajímá nás bude kvartérní pokryv a z něj usazeniny uložené díky průtokům vody. Typicky jde o horninu nivní sediment s minerálním složením hlína, písek, šterka a je značen světlemodrou barvou. Nelze samozřejmě s jistotou tvrdit, že zde byl trvalý průtok vody, mohlo jít o dlouhodobě opakované průtoky při větších deštích. Z materiálu a jeho uložení na povrchu jasně plyne, že jde o toky z doby historické.

Pro jednoduchost a rychlejší orientaci máte tato zajímavá místa označena i čísly. Začneme nejprve Zákolanským potokem a postupně probereme potoky po jeho pravé straně od jeho dolní části protékající Minicemi až k jeho horní části v Zákolanech. Pokračovat budeme stejně na levé straně. Postupovat u jednotlivých potoků budeme od pramene k ústí.

Geologická mapa okolí Otovic

1) **Zákolanský potok** - přesněji jeho záplavové území, stejně jako u ostatních položek. V bývalém záplavovém území jsou dnes i některé rybníčky a drobné přítoky, upozorním na ně, až se k nim dostaneme.

2) **Turský potok**, který stále pramení až pod Ersem.

3) Dnes zmizelý **přítok Turského potoka** - stejně jako další, o kterých budeme mluvit, se dnes v terénu, který je často rozorán, zjistí jen větší vlhkost až bahnitost půdy. Samozřejmě při výrazných deštích se může tekoucí voda objevit.

Nyní jsme na místě, která nás zajímají, v Rusavkách. O situaci v této oblasti jsem psal podrobně předešle.

4) Zmizelá **část potoka Rusavka** - o té jsme mluvili, potvrzení předchozího zjištění v terénu.

5) Dnes vyschlá **část Rusavky** - v terénu je jen koryto.

6) **Rusavka** pramenící dnes pod Hradištěm.

7) Zmizelý **přítok Rusavky z Hradiště** - mohlo by souviset se zabezpečením hradiště vodou. Pojednáme o tom dále.

8) Bývalé prameniště Holubického potoka u Kozákovy louky – zde dle zachované tradice pramenil, nyní vyschlé.

9) Druhé zmizelé **prameniště Holubického potoka** až na kraji Kozince – to je zajímavé zjištění. Potok zřejmě pramenil původně až v poli za Kozincem. Vzhledem k tomu, že na Kozinci podle písemných pramenů bylo 5 louží, čili rybníčků, je to zcela možné. Zřejmě vyschlo dříve než první prameniště.

10) Zmizelá **část Holubického potoka**

11) Současný **Holubický potok** pramenící z rybníka a končící dvěma vsakovacími rybníčky.

Nyní se dostáváme do Otovic, a proto je popis podrobnější. Je dobré vědět pro budoucnost historii. Navíc tady čerpám ze svých vzpomínek a poznatků z období, kdy jsem byl na obecním úřadě.

12) **Přítok do Zákolanského potoka**, který začínal až na začátku údolí za Otovickým hřbitovem, pokračoval původně přes prostor hřbitova. Je zajímavé, že ve starých katastrálních mapách byl jeden pozemek za hřbitovem veden jako vodní plocha – asi rybníček. Při výstavbě hřbitova (1947) ovšem již nebyl trvalý průtok. Počítalo se zřejmě v případě povodní, že voda proteče prolukou ponechanou na straně ke Kloučku a na druhé straně cestou a škarpu na straně ke svahu se stromy. I proto najdete směrem ke vsi v této škarpe vybetonovaný vstup do kanálu ústícího až na druhé straně do tzv. rokle, viz dále položka 14. Přítok se dále rozvětluje na plácku u vchodu do hřbitova na dva proudy, to se nakonec i stalo při poslední povodni. Tehdy protékala voda zpoza hřbitova hlavně po cestě a škarpu, ta ale nestačila, a proto voda stékala po příjezdu na výše zmíněný pláček.

13) Rozvětvení přítoku označeného 12 na část tekoucí směrem mezi dnešní školku a rybníček. Plně se potvrdilo při poslední povodni, kdy vzhledem k předchozím úpravám zmíněného pláčku větší část tekla tímto ramenem.

14) Rozvětvení přítoku označeného 12 na část tekoucí směrem do tzv. rokle a podél zemědělských bytovek a cesty od nich, kde je kdysi vydlážděné koryto tohoto přítoku k cestě podél trati, přes ni a průtokem pod tratí do Zákolanského potoka. Vydlážděné koryto a ponechaný průtok pod tratí, jinak bez důvodu, jasně svědčí o minimálně se opakujícím pravidelném průtoku v době při stavbě trati (1854-1855). A nejen to, při změnách a úpravách po roce 1990 okolní občané staršího věku požadovali zachování koryta a rokle, neboť si pamatovali problémy s vodou při déletrvajícím prudkém dešti. Nakonec se to potvrdilo i při poslední povodni.

15) V této oblasti pod Otovickou skálou se nachází obecní rybníček, do něhož ústí zatrubněný přítok z prostoru u školky, prakticky dnes vyschlý. Ovšem při poslední povodni nestačil. Nověji byl zbudován odvodňující rybník na přiléhající parcele jejím majitelem.

16) Prameniště Vrbky v ohrazeném prostoru nad zatáčkou silnice, dnes prakticky voda pramení pouze v jedné ze studní. Voda byla kdysi používána pro obecní vodovod na části přilehlé Malé strany Otovic. Při zavádění státního vodovodu Středočeskými vodáreny (1978), nebylo možno jednoduše zavést vodu do oblasti výše, než se vjede do lesa při příjezdu po silnici z kopce. Po levé straně je domek, kde kdysi bydlel Včelička, a ten byl poslední kam (kvůli maximálnímu možnému tlaku v potrubí dole v údolí) bylo lze dopravit vodu vodovodem. Otovické údolí má totiž dosti značnou hloubku až 60 m. Navíc tehdy se zaváděla voda do trvale obydlených objektů a nikoli do chat. Proto měli být z místního vodovodu odpojeni ti, kdo byli připojeni na státní vodovod. Až na výjimky (protože mít místní vodu se přeci vyplatí) se tak stalo. Se změnou hygienických a dalších předpisů v 90 letech byl vodovod používán a je tak doposud jako užitková voda. Nutné úpravy obecního vodovodu, aby byl možno jej používat jako pitnou vodu, by byly značně neefektivní. Okolo roku 2015 se podařilo, že Středočeské vodárny, jejichž akcionářem jsou i Otovice, postavily vodovod i ve zbývajících částech Malé strany.

Kvůli tomu bylo zřízeno druhé samostatné tlakové pásmo. V podzemí u prameniště je zabudována nádrž, voda jde podtokem pod silnicí. Pouze zbylá voda vytéká a teče podél cesty okolo chat, pak prochází zatrubněním pod chatami a ústí do bývalé vodoteče. Bohužel tato vodoteč, kdysi průjezdná traktorem, byla neuváženými zásahy značně zúžena, což je problém v oblasti, kdy prochází mezi domy, a tak byla alespoň zatrubněna. To samozřejmě neřeší problém v případě velké záplavy. Pak ústí poblíž studny do škarpy u silnice a částečně do vtoku vybudované části dešťové kanalizace v silnici. Ta část, co teče škarpu, teče dál až do sběrné betonové jímky u posledního domu před tratí. Část tekoucí dešťovou kanalizací ústí do staré dešťové kanalizace (je pod cestou podél trati jdoucí ke školce a doktorovi a je zaústěna do Zákolanského potoka).

17) Poslední část přítoku potůčku tekoucího z prameniště Vrbky do Zákolanského potoka. Ze sběrné betonové jímky u posledního domu před tratí teče zatrubněním pod cestou a tratí do vybetonované a vydlážděné škarpy podél silnice a u mostu vtéká do Zákolanského potoka. Podtok pod tratí má dosti velký průměr a je přístupný. A jednoho dne občané zjistili, že je tam zastrčena matrace. On se nám tam stěhoval bezdomovec.

18) V této původně záplavové oblasti Zákolanského potoka v oblasti okolo nádraží, v části která byla oddělena tratí od potoka, je dnes mimo jiné sportoviště a koupaliště. Původně pramenil malý potůček za koupalištěm a tekla podél trati do rybníčku, odtud pod tratí na druhou stranu a posléze protéká pod silnicí a vtéká u mostu do vyústění potůčku z Vrbek (17) do Zákolanského potoka. Dnes pramení přepadem ze studně u koupaliště (jsou tam dvě, druhá je hlubší a z ní se čerpá voda do koupaliště) a teče trubkami pod sportovištěm a dále do rybníčku. A samozřejmě za suchého období si stěžuje majitel rybníčku, že má málo vody (dokonce se kdysi stalo, že ryby byly na sucho a Ota Salač se dohodl s majitelem a přestěhoval ryby do Rusavek, do potoka ke svému včelínu) a naopak za mokrého období si stěžují zase fotbalisté, že mají mokré hřiště a ať se prohloubí rybníček. Celá tato oblast je vlastně jakási kapsa, která má propustné vrchní vrstvy a nepropustnou stěnu a dno (jíly) a tvoří tím nádrž vody. Proto všechny studny v okolí, jsou závislé i na tom, jaké je sucho a jak se čerpá voda do koupaliště. Dnes to vzhledem k vodovodu již není takový problém. Do oblasti koupaliště stéká ještě jeden přítok. Pramení kus nad Hospůdkou na koupališti v lese. Tok byl zatrubněn a při stavbě koupaliště a restaurace zaveden do restaurace (tehdy nebyl vodovod, dnes je samozřejmě restaurace na vodovod napojena). Nespotebovaná voda teče trubkou do oné studny s přepadem u koupaliště. Ovšem vydatnost pramene není již velká a značně kolísá až vysychá.

19) Zmizelá část potoka z Trněného Újezda, prameniště bylo až v místě zvaném V Ratavě. Část byla zatrubněna, ale pramen je v podstatě vyschlý.

20) Potok z Trněného Újezdu dnes pramení z rybníka (požární nádrže). Nádrž byla v nedávné době opravována a byly zjištěny mimo bývalého přítoku (bod 19) drobné prameny přímo v nádrži. Tyto přítoky jsou ale velmi slabé. Do dalšího toku jako všude, kde není kanalizace, samozřejmě přitékají výtoky z čističek. Projděte se například v Otavovicích okolo Zákolanského potoka a uvidíte co tam ústí. Bohužel vzhledem k nákladům se nepodařilo ani zde, ani v Otavovicích, Zákolanech a Kolči kanalizaci zřídit.

Protože jsme vyčerpali všechny přítoky z pravé části, přejdeme na levé přítoky Zákolanského potoka. Začneme opět odspodu od Minic. Je potřeba mít na mysli, že na této straně probíhala skoro 200 let těžba uhlí, byť zpočátku jen nahodilá povrchová těžba a tzv. selská těžba v zimě, když nebylo tolik co dělat. Těžbou byly změněny vodní poměry a voda byla stažena do podzemí a proto bylo nutno doly odvodňovat.

21) Zmizelý přítok původně vytékající kousek před tzv. Havlíčkovou nebo Minickou skálou. Byl tam kde je dnes cesta okolo pěstírny stromků do lesa. Dá se předpokládat, že zmizení souvisí s důlní činností (cesta vede k bývalému dolu Na hořici).

22) Významný výtok důlní vody. Po pravé straně sklárny, stojím-li čelem k ní, vede dlážděná cesta. A zhruba někde tam vede v podzemí do kopce tzv. matiční štola, tj. štola, která sloužila pro odvodnění dolů. A voda problém byla, protože s ní souvisí tragédie, při které zahynuli tři horníci. Výtok z této štoly, je na kraji silnice na straně k Zákolanskému potoku. Při pozdějších rozšíření silnice pro zastávku autobusu byl výtok zatrubněn a vytékal jako tzv. Rezavka. Voda je totiž silně železitá a vylučovala se z ní v podstatě rez. Bohužel navíc voda je znečištěna i průsaky ze žump, jak se zjistilo jejím rozbořením. Jinak by tu mohly být i železité lázně. Proto v souvislosti s výstavbou okolních domů byl celý tok k potoku zatrubněn. Pokud půjdeme od autobusové zastávky naproti sklárně po cestičce na most na druhou stranu Zákolanského potoka, najdeme výtok po jeho levé straně. Průtok není úplně malý a je trvalý.

23) Zde je významný **zdroj důlní vody**. V místě Na šachtě (nebo také Na Brundiku) je vyústění tzv. výdušné štoly, tj. štoly, která vedla jako komín ze spodních šachet a tím zajišťovala větrání v dole. Tato štola je dnes zatopena ne sice až po okraj, ale kus pod něj. Je slyšet, jak do ní tečou vodní prameny.

24) Dnes neexistující přítok ve směru z haldy dolu Ferdinand, kde byla nejpozději ukončena těžba v Otavovickém revíru (1965). Pak zde byl areál firmy Řempe, kde se dokonce v tehdejší Československu zpracovávaly mořské houby na měkké houby, jak pro lidskou hygienu, tak pro speciální užití např. v lakýrnictví. Nyní je zde areál VHJ Alu s.r.o. Jak se ukázalo při poslední povodni, právě zde se valila voda z haldy. Důvodem, ale bylo nejen, že voda

tekla bývalým směrem, ale i dále uvedené v bodu 28.

Podívejme se jen zběžně na zbývající potoky a přítoky.

25) Týnecký potok

26) Třebusický potok

27) Blevický potok

28) Zmizelý, resp. ve své dolní části vysychající přítok Blevického potoka. Jeho prameniště a výchozí tok na náhorní rovině mezi Blevicemi a Otavovicemi zmizel, protože zde byla provedena meliorace. Jenže jak se prokázalo při poslední povodni, meliorační trubky jsou spádovány směrem na Otavovice na zmíněnou haldu dolu Ferdinand. Voda v nich proudící proteče snadno propustnou haldou a i proto došlo k uvedené záplavě v bodu 24.

29) Přítok Blevického potoka – existující, ale slabý přítok.

30) Dnes vyschlé přítoky do Zeměch do rybníků na Knovízském potoce.

Možná se zdá některým z Vás tento výčet zbytečným. Jenže při prudkých či dokonce přivalových nebo dlouhotrvajících deštích je dobré znát kudy voda tekla po staletí a bude asi zase téct. Vzpomeňte si na poslední záplavy v Kralupech, kde Vltava se vrátila do původního řečiště. A počítat s tím a spíše než stavění zábran je dobré nechat volné původní vodoteče, anebo provést úpravy s ohledem na ně. A také vidíme, že skutečně jak se zdá z výčtu zmizelých potoků, voda z krajiny mizí. To je však příliš komplexní otázka a proto bych byl ve vyslovení tohoto soudu opatrný.

S problematikou Rusavek a Hradiště souvisí i otázka dostupnosti vody, a to dříve a nyní. Máme tedy přehled vodních zdrojů a můžeme se věnovat otázce odkud měli na hradišti a potažmo ve vesnici Rusavky vodu. Vraťme se k článku Fr. Mesnera k části, která popisuje hradiště. Ano k hradišti jsme se zatím moc nedostali, však na něj dojde. Podívejme se jen na to, co se dotýká vody.

Jednak v nákresu hradiště od Holuba, je zakreslena i studna – podívejte se na mapku v 2.dílu tohoto seriálu, je to místo označené písmenem d. Jestli tato studna poskytovala vodu jak v dobách laténské kultury, tak v dobách raného středověku není jasné. Ale musela v době nákresu existovat, protože žádný předchozí plánek neexistuje. Jenže při archeologickém výzkumu nebyla studna nalezena. Do hledání studny se zapojil i můj bývalý soused Rudolf Kaltenbruner a dlouhodobý zdejší lékař MUDr. Alois Volkman, Oba pánové se zabývali využitím virgule a pendlu a dalšími obdobnými záležitostmi a rozhodli se nalézt studnu (tedy vodu) virgulí a pendlem. Ani oni ale nic nenašli. Je tedy možné, že voda ve studni již neexistuje a její vrchní část byla srovnána a rozorána. Je však možné, že studna souvisela s prameništěm dnes neexistujícího přítoku Rusavky (7).

Dále Mesner uvádí následující: „Roku 1913 navštívily hradiště dvě neznámé paní, jež byly pracujícími kameníkům nápady. Srovnávaly místo s plánkem, který si přinesly, pak se vypyptávaly pracujících tam lidí, jichž napjatá zvědavost byla ukojena, když se dověděli, že návštěvnicí je hraběnka Černínová se svou společnicí, které byly návštěvou na Staticích (ten tehdy náležel Dlouhovským z Langendorfu) a odtud přišly ze zájmu o bývalý majetek své rodiny. Přítomný obecní strážník Jaroslav Červenka a kameník Rát vypravovali pak, že jim ukazovala podle plánu směr vodovodu, který vedl ke sv. Gotthardu. Je velká škoda, že nebyl přítomen nikdo, kdo mohl posoudit cenu toho dokumentu, který je asi zapomenut někde v soukromém archivu. Pátral jsem po onom plánu, ale marně. Jisté je to, že tvrzení hr. Černínové má historický podklad. Aug. Sedláček píše, že Minice po smrti královny Žofie zapsal král Zikmund Janovi z Černína r. 1436 a později se zápisní držitelé střídají. Pak je jmenován jako zápisník zboží minického Matyáš (Matěj) Karlštejnský z Černošic, jemuž vedle Minic je zapsána ves Nová Libeň z majetku kláštera Ostrovského. Není jisto, není-li „z Černošic“ chybně slyšeno a psáno za „z Černína“; oba zápisy spadají do těchže let (1436—37) a jsou učiněny králem Zikmundem. Pro náš účel je lhostejno jméno rodiny držící hradiště, avšak je důležitým dokladem, že bylo osídleno ještě v stol. XV., třeba to byla jen samota. Pamětníci starších časů tvrdí, že na hradišti bývaly stopy zdiva. Jestli se obyvatelstvo odstěhovalo do údolí již tehdy nebo později, zůstane nejisto. Je pravděpodobno, že ještě v této době byla osídlena ves Rusavky, která byla v bezprostřední blízkosti hradiště.“ Po zmíněném plánu pátrali i další, ale nepodařilo se jej najít. Předpokládané vyústění vodovodu je na Holubově plánu hradiště označeno písmenem h a směr vodovodu je vyznačen čárkovanou čarou z tohoto bodu vycházející.

Příště se mimo jiné pokusíme zjistit na podrobné mapě s vrstevnicemi, jestli je možné z hlediska sklonu, vést vodovod jak je uváděno. A jestli výškově je reálná spojitost studny a neznámého přítoku Rusavky (7). A samozřejmě i další ohledně hradiště a Rusavek.

Cesta ke zdraví těla i ducha

Již dlouho se setkávám s lidmi, kteří mi říkají, jak jsou v pohodě a přitom každou chvíli marodí – s respiračními nemocemi, chřipkami, zažívacími potížemi. Chodí k lékařům a ti jim často diagnostikují jedno onemocnění za druhým. A k tomu na každou nemoc nějaký lék, nejlépe i dva.

O potížích s cholesterolem, tlakem, artrózou, štítnou žlázou, různými záněty nemluvě. A léčba často bez skutečného uzdravení.

Co se na to podívat z jiné strany, s vědomím, že příčinou těchto stavů je jen přetížené tělo :

- Stresem
- Toxickými látkami
- Nevhodnou stravou
- Dlouhodobým vyčerpáním

Tělo, které nemá jak zapnout své přirozené regenerační mechanismy.

Lidé potřebují informace - znalosti - jak rozklíčovat to, co jejich tělo skutečně potřebuje.

Já zde potkal a realizuji projekt „Beru zdraví do svých rukou“.

Zde je cesta, kde se lidé dozví:

- Jak funguje tělo jako celek, co všechno ovlivňuje metabolismus, jakou roli hraje životní styl, mysl, výživa a prostředí.
- A také, jak se umí tělo přirozeně vracet zpět do rovnováhy.

Pokud tělu dodáme to, co mu schází, začne pracovat samo na své regeneraci.

Lidé, kteří se vydali touto cestou, se zbavili zdravotních potíží, které je dlouhodobě tížily.

Zvu každého, kdo by chtěl touto cestou kráčet, a také třeba ukazovat druhým, že samotné potlačování příznaků nestačí k uzdravení.

Lidé, kteří chtějí druhým ukazovat jiné cesty ke zdraví a zároveň chtějí dělat smysluplnou práci, jsou v mém projektu vítáni.

Informace. Vědomosti. Funkční přístup.

Změna začne, když si člověk na tomto základě vezme zdraví do svých rukou.

Pokud by vás takováto cesta oslovila, rád vám poskytnu své dovednosti a cestu k potřebným prostředkům.

Milan Michal Babuka
Otvovice

Začneme standardní otázkou, jste naše rodačka?

Jsem „náplava“ z Mělnicka. Bydlím tady od roku 1970, pocházím z Vraňan z obce. Jsou totiž ještě Vraňany – nádraží. Bydlela jsem tam s rodiči, chodila do školy na první stupeň. Pak už jsme museli do Lužce. Většinou jsme jezdili na kole nebo autobusem, taky někdy pěšky. A když zamrzl plavební kanál Vltavy, tak jsme někdy jezdili i na bruslích.

Z Vraňan totiž do Lužce vede právě tento kanál pro lodě, který se upouštěl tak na 30 centimetrů vody, což v zimě často promrzlo a tak to šlo. Nesměl ale na ledu ležet sníh. Z druhé strany teče Vltava, tak vlastně Lužec leží na ostrově. Kanál končí u Hořína plavební komorou. A na Mělníku se spojuje s Labem a lidé si někdy špatně myslí, že to je soutok Vltavy a Labe.

A jak jste se dostala k nám do Otovic, tedy spíš, jak jste se seznámila s manželem?

Na taneční zábavě. Chodila jsem tenkrát s Hankou Šebestovou na „čaj“ v Kralupech do Vltavy. A Hana jednou přivedla svoji sestřenicí Jarku Nesládkovou, která nás pozvala na Hasičský bál právě sem do Otovic. Nabídla mi, jestli u nich nechci přespat, že u nich doma bude jen malá Manča. No, a on přijel ten večer její brácha - Pavel. A už to bylo. Pracoval tehdy ve sklárně v Teplicích.

Docela se mi chtělo z domova, tak jsem se poměrně brzo vdala a odstěhovala se sem na Škvárovnu. Narodila se nám dcera Marcela a později i syn Pavel.

A jak se Vám tam žilo?

Moc ráda na to vzpomínám. Škvárovna sice nebylo kdovíjaké bydlení, takový skoro až vybydlený byt bez koupelny a suchý záchod společný na patře. Ale byla tam výborná parta lidí – Monhartovi, Zaňákovi, Formánkovi, Menclovi, Kandlerovi, Božena Šebestová a další. Už si všechny ani nepamatuji.

Děti si hrály opravdu na škváře - různé hry – „na krvavý koleno“, „na schovku“ a s nimi hráli často i dospělí. Ti taky třeba hrávali badminton.

Hodně mi pomáhala paní Kinská, maminka paní Formánkové a to s hlídáním dětí. Rodiče jsem tu neměla, tak to byla taková náhradní babička. Hlavní pomoc byla s doprovázením dětí do školky. Velice mi to pomáhalo.

Ze Škvárovny jsme se odstěhovali nejprve do bytovky čp. 238 a později do domku, kde bydlím.

Byl rok 1988 a koupili jsme ho od Férů. To byli lidé z Prahy. Když paní ovdověla, dům chtěla prodat. Jinak je baráček postaven v roce 1932 a původně tam bydleli Jirkovi.

A jste tam spokojená?

V roce 2009 zamřel Pavel můj manžel. Obě děti už bydleli jinde. Syn Pavel je v Olovnici a dcera Marcela žije v Holubicích. Tak jsem tehdy chtěla dům prodat. Já bych bydlela totiž kdekoliv. Kdyby mi nabídli malý byt třeba na Moravě, tak bych tam šla. Vyhovovalo by mi bydlet v Americe, protože tam sbalí kufry a bez problémů se odstěhují na druhou stranu země. Nakonec se vše semlelo trochu jinak. Přišel vnuk Dany, že se bude ženit. Zeptala jsem se jich, kde budou bydlet a oni přemýšleli o pronájmu. Tak jsem jim nabídla, že se mohou nastěhovat ke mně a už tak bydlíme 8 let. Máme stále veselo díky pravnučkám.

Nyní mám sice menší byt, ale nevadí mi to. Jsem sběratelka. Mám ráda staré věci. Nebo spíš věci co jsou vyrobeny postaru, třeba šperky. Moderní doba není nic pro mě, moderní věci mě nebaví. Mám to tam jak v muzeu nebo galerii obrazů.

Třeba s oblečením to mám tak, že když si chci něco koupit, tak musím něco vyřadit. Pak to sbalím a odvezu na charitu v Otovicích.

Galerie obrazů - my o Vás víme, že také obrazy malujete.

Na to musí být nálada a inspirace. Ráda jsem malovala už ve škole a pak jsem se tomu věnovala, když byla Marcela malá. Dřív jsem malovala olejem a teď používám akryl. Ale udělám tak šest obrazů do roka a většinu je rozdám.

Obec začíná pomalu chystat oslavu osmistého výročí. Doufáme, že nám potom propůjčíte nějaká svá dílka k výstavě?

Ale jo. Proč ne.

O jedné Vaší zálibě jsme se zmínily a teď ta druhá vašeň - cestování.

Jezdím moc ráda, jak tady po republice tak i po Evropě. Hlavně jezdím do Bulharska. Dlouho jsem jezdila s paní Pavlou Egerovou a to od roku 1995. Někdy jsme využily služby cestovní kanceláře, ale spíš jsme jezdily po své vlastní ose.

Do Bulharska jsme vždycky jely autobusem z Florence do Sofie, tam odtud do Burgasu a pak využily místní linky. Ubytování jsme si sháněly vždycky až na místě. Tam už stávali místní s cedulemi s nabídkou na ubytování.

Taky se nám třeba jednou stalo, že jsme byly ubytované v panelákovém bytě. Ale o co jde? Hlavně, že je tam postel, do které neprší. Stejně jsme většinu času trávily venku. Ráno jsme někam vyjely, odpoledne strávily na pláži, daly si něco k jídlu, šly se podívat na památky, do obchůdků a v pronájmu jen přespaly.

To musíte mít krásné zážitky?

Ne vždy jen krásné. Taky mě jednou právě v Bulharsku okradli a pobyt se mi o týden prodloužil. Bylo to už při odjezdu z pobřeží domů a my si měly přesednout

v Plovdivu do menšího autobusu. Byla s námi tehdy sestra s vnučkou, a jak jsme se narychlo přesouvaly, ztratila jsem ostražitost, zloději využili mumraj a ukradli mi tašku s doklady. Dojely jsme až do Sofie, kde jsem vystoupila.

Pavla Egrová seděla v autobuse a když viděla, jak tam stojím, tak vystoupila taky a zůstala se mnou. Ve dvou se to lépe táhne. Byl to rok 1997, a protože můj švagr Evgeni - manžel Evy, sestry mého manžela, měl v Bulharsku strejdu, požádala jsem ho o pomoc.

Bydlel ve vnitrozemí, ale v Sofii žil kmotr jeho syna a tak nám domluvil, že jsme mohly jet k němu. Byl to středoškolský učitel a už mu začínala práce, tak nás (vlastně cizí ženský) nechal bydlet ve svém bytě. K tomu nám dal telefonní číslo, kdybychom někde zabloudily a já si během pěti dnů vyřídila doklady. Nebylo to snadné, musela jsem na cizineckou policii, aby mi dali povolení, že mohu opustit zemi. Taky byl problém sehnat místo v autobuse. Musely jsme vyřadit vízum přes Srbskou republiku. Lidé, na které jsme se v nouzi obrátili, nám pomohli. Ale jinak to byl asi nejhorší zážitek z cest.

Mít v dané zemi příbuzné je fajn.

Deňo – strejda Evgeniho bydlel ve vnitrozemí, a když jsme jeli na dovolenou, tak jsme se za ním na pár dní často stavěli. A pak se přesunuli k pobřeží. Je rozdíl v lidech i v těch oblastech. Teď se to hodně změnilo, ale jinak to byl návrat do minulosti. Ale zase ti chudí lidé ve vnitrozemí by vám dali první poslední.

Jednou nás takhle Deňo pozval ke známým. Byl večer a mně už se chtělo spát. Zeptala jsem se, kdy půjdeme? Prý je ještě čas. Vyrazili jsme kolem jedenácté, ale hostina výborná – řízečky, kuřata zelenina. A domů jsme šli v půl čtvrté ráno. Byly to zážitky podívat se na to, jaký mají doma nábytek, jak se oblékají. Strejda se rád chlubil, že k němu jezdí Češi.

Určitě, podívat se přímo do domácností, to se dozvíme o dané zemi nejvíc.

Tak to mám taky jeden zážitek z Itálie. Bylo to v Agropoli v jižní Kampánii. Nad městečkem je pevnost a já se na ni chtěla zajít podívat. Pavle se přes poledne nechtělo, užívala si siestu, tak jsem vyrazila sama. No a procházela jsem okolo těch hradeb, byl tam nějaký vchod a já vlezla přímo do italské kuchyně. Paní něco míchala u kamen a pán ležel na kanapi, ani si mě nevšimli. Potichu jsem vycouvala, ale zážitek to taky byl.

A tam se nám taky stalo v Paestum, kde jsou antické památky, takže je pořád na co se dívat, že nám ujel autobus a my musely vlakem. Ale nevěděly jsme, jak si koupit jízdenku. Německy se na jihu Itálie nedomluvíte a anglicky zase neumíme my. Ale slovo „bilet“ je takové mezinárodní. Pomohl nám zaměstnanec železnice, všechny údaje za nás naklepal na panel a my jen zaplatily.

Když jedu do Bulharska, tak tu ubytovatelku už beru jako kamarádku a zůstanu tam třeba až tři týdny.

A kam vyrazíte letos?

V květnu se chystám do Luhačovic, v červnu do Jeseníků a v červenci Bulharsko. Po Čechách vždy tak na pět nocí. Ale mám docela širokou rodinu, když chci každému něco malého dát, tak musím s financema trochu hospodařit.

V plánu toho máte tedy dost, umíte si ten život hezky užít.

Já si z života dělám procházku „rajskou zahradou“.

Já se třeba ráno probudím a řeknu si, kam dnes vyrazím? Jedu třeba vlakem do Ústí nad Labem, tam ji vyjedu

lanovkou na Větruši, dám si tam kafe. Dole ve městě si projdu nákupní centrum, dám si něco k jídlu a zase vyrazím domů.

Mám moc ráda starou Prahu a procházky v ní.

To jste tedy aktivní. Asi jste hodně sportovala, že?

K tomu jsem měla blízko, zdědila to Marcela, dělala atletiku a zpívala. Já jsem ve Vraňanech taky chodila do dramataku a Pavel zase hraje na kytaru.

Vzpomínám, že jsem se sestřenicí chodila bruslit ještě na starou Štvanici. Jezdívala jsem na pololetní prázdniny do Prahy.

A tady v Otovicích jsme chodily cvičit. Nacvičovaly jsme na spartakiádu – cvičení žen.

V roce 1975 vedla nácvik paní Mayerhöferová. Tenkrát byl o cvičení velký zájem. A za pět let jsem nácvik vedla já. Ale nás bylo málo, tak jsme se spojily jsme se Švermovem a byly jsme i na Strahově v Praze. To samé probíhalo i v roce 1985.

Takže jste tu byla aktivní, my si pamatujeme, že jste pracovala i na úřadě?

Taky, nejdřív jsem dělala v PTZce v Nelahozevsi, pak jsem byla tady ve sklárně od roku 1973 do 86. Ve sklárně to bylo fajn. Bylo tam zaměstnáno hodně lidí, se kterými jsem se znala ze vsi i ze Škvárovny. Nejdřív jsem pracovala na úseku kompletace, expedici i v kanceláři pomocných provozů a v kotelně.

A pak jsem pracovala na výboru. Nejdřív jsem byla jako nevolený člen v komisi. Potom jako volený poslanec. Pan Vidim skončil a já po něm nastoupila jako uvolněná

tajemnice. Byla to doba, kdy se stavěl Skarab, což byl vlastně obchodní dům. Práce to byla pestrá, od shánění materiálu na stavbu, přes vyplňování žádostí o vdovský důchod a dalších potřebných tiskopisů, po různé požadavky občanů. Práce s lidmi byla fajn, někdy i vzrušující.

Pak jsem prodávala v Jednotě, to jsem se původně učila.

Minulost je už pasé, zůstaly hezké vzpomínky, horší zapadly do temných koutů.

Máte ten život pestrý a hlavně si ho umíte užít.

Starosti jsme měli jako každá jiná rodina. Dvě děti, výplaty nic moc, ale zase byly pro mladé možnosti bezúročné půjčky. To třeba právě ve sklárně šlo zařídit.

Teď to mají mladí asi složitější.

Já se snažím si život užít. Mám čtyři vnoučata a teď už i pět pravnoučat.

Jinak třeba ráda luštím křížovky. Někdy ji mám hned a jindy mi to dává zabrat. Udržuji se.

To je na Vás znát. Tradičně se ptáme, jestli třeba nemáte nějaký zajímavý recept?

Třeba Kanadské kuře – pikantní a jako moučník tvarohovou bábovku.

Moc děkujeme za inspiraci, jak se dá život žít aktivně, bez stěžování si a věčných nářků, jak to často mezi lidmi zaznívá. Jste milá optimistka.

Přejeme spoustu kilometrů při cestování bez komplikací. A hlavně hodně zdraví!

KANADSKÉ KUŘE

pikantní

V kastrůlku svaříme cca 10 minut tyto

SUROVINY:

- 1/8 másla
- 1/2 sklenice worcesteru
- 1 kávová lžička kari
- 1 kávová lžička pepře ml.
- 1 kávová lžička soli

Malé porce kuřete (nejlépe horní stehna) opereme a dáme do pekáčku. Směs přelijeme přes kuřecí kousky. Již nesolíme. Podle potřeby podléváme. Nejvhodnější příloha je dušená rýže nebo chléb.

TVAROHOVÁ BÁBOVKA

SUROVINY:

- 4 žloutky
- 250 g cukru
- 200 g másla
- citronová kůra z 1 citronu

Vše utřeme a přidáme:

- 250 g tvarohu baleného (nejlépe tučného)
- sníh ze 4 bílků
- 300 g polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva

Pečeme ve vymazané formě v předehřáté troubě na 170°C cca 50 minut. Troubu neotvíráme zbytečně, bábovka by se mohla srazit.

Citát: A. Toddová: **Někdy je lepší....**

Citát	ZN. ANTIMONU	JAKÝ (ZAST.)	NÁŠ NAKLADATEL (DŘ.)	SVÁZATI KVÍTÍ	OLEJÁŘSKÁ FIRMA	OTEC (KNIŽ.)	KRÁTKÁ TEXTOVÁ ZPRÁVA	TRUPY	Citát	DRZOST (ZAST.)	2. díl tajenky	SKLENĚNÁ NÁDOBA NA ODMĚŘOVÁNÍ KAPALINY
LAKOMOST									ŠVÉDSKÁ POLIT. STRANA			
1. díl tajenky									OSOBNÍ ZÁJMENO DÍVČÍ JMÉNO			
ASSO, EKUMA, KSP, SOTISA	TRVALKA	SEKNOUT HLAVNÍ MĚSTO RUSKA				SLITÝ KUS KOVU MALÝ ALEŠ						
ŽENA PŘI KŘTU							ANIONT ŘEKA NAMIBIE					
AUTONOM. OBLAST (ZKR.)			ŽENA HYLLA VISET				ITAL. SÍDLO ZN. LETADEL SALVADORU					
KOREJSKÁ STRANA				LEKNUTÍ (MN. Č.) ČISTICÍ PRÁŠEK			VÁPENEC TEDY (NÁŘ.)					
ČÁSTI DOMU					ŠUSTĚNÍ KÓD LIBÉRIE			ZÁPOR DĚTSKÝ POZDRAV				
3. díl tajenky								ZASE				
DRUH POHANKY								DRUH				

Jarní sudoku pro svěží mysl 🌸

6	7	1		9	5		3	8
2	3							9
5	8		7		2	1		
	9		8	2				
8	2	3		5	1	9		
	1		3	7	9	8	6	
	5	7	2	1	6	4		3
	4				7			
		8	9			5		

								5
								4
1			2	3	7			
			8			1	7	6
			3				5	8
6								
9		7	8		5			
	5	4		9				2

🌸 Jaro klepe na dveře – pojďme uklidit svět! 🌸

Sluníčko začíná hrát, kytičky se probouzejí a příroda si po zimě protahuje záda.
Co kdybychom jí s tím trochu pomohli? ❤️

Až půjdeš na procházku do lesa, do parku nebo jen kolem domu, zkus se rozhlédnout.
Nezabloudil tam nějaký papírek, plastová láhev nebo plechovka?

Každý správný jarní hrdina ví, že odpadky do přírody nepatří – ale do správného koše ano!
Proto ti přidáváme malý tahák, kam který odpadek patří.

Staň se Mistrem třídění a pomoz Zemi, aby byla krásná a čistá nejen na jaře! 🌍🌟

Modrý koš je na papír.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

Žlutý koš je na plasty.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

Bílý a zelený koš je na sklo.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

Hnědý koš je na bio odpad.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

Oranžový koš je na nápojové kartony.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

Šedý koš je na kovový odpad.

A patří do něj:

WWW.TABOROVKY.CZ

BŘEZEN 2026

PONĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
						1.
2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.
23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
30.	31.					

DUBEN 2026

PONĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
		1.	2.	3.	4.	5.
6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.
27.	28.	29.	30.			

KVĚTEN 2026

PONĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
				1.	2.	3.
4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.
25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.

DATUM			NÁZEV UDÁLOSTI	MÍSTO KONÁNÍ	POŘADATEL
čtvrtek	19. 03. 2026	16:00	ZÁPIS DO MŠ	MŠ	MŠ Otovice
pátek	20. 03. 2026	18:00	VESNICKÝ KVÍZ II. - Finále	Blevice	Obec Blevice
neděle	22. 03. 2026	15:00	KARNEVAL	Společenský sál Formanka	Špuntík & Otšovinka
neděle	29. 03. 2026	09:00	VELIKONIČNÍ JARMARK	Zákolany	Obec Zákolany
čtvrtek	09. 04. 2026	17:00	CESTOVÁNÍ PO JAR přednáška - M. Landa	Hospůdka koupaliště	Obec Otovice
pondělí	11. 05. 2026	19:00	ĎÁBELSKÝ PLÁN činohra	Společenský sál Formanka	Srdce Otovic
pátek	15. 05. 2026	16:00	SANTIAGO DE COMPOSTELA přednáška - B. Müllerová	Hospůdka koupaliště	Obec Otovice
pátek	29. 05. 2026		NOC KOSTELŮ	ČR	ČR
čtvrtek	25. 06. 2026	19:00	MAMINY muzikál	Společenský sál Formanka	Srdce Otovic